

БЕОГРАД - Наводни преговори у Рамбујеу били су најобичнија подвала, лаж и представа за спољни свет изведена са трећеразредним глумцима, пише проф. др Ратко Марковић и прецизира да се прва, како каже, крупна лаж односи на то да је одлука о бомбардовању уследила као последица непотписивања споразума, друга, да су то били преговори, а трећа да је то била "дипломатска конференција".

Професор Марковић, који је био сведок тих наводних преговора, каже да је једина права истина о Рамбујеу - само географска чињеница.

"Представа је заиста одржана у градићу Рамбујеу, крај Париза, у Француској", наводи Марковић у ауторском тексту за Политику.

Као прву крупну лаж, којој су, како каже, многи поверовали, јесте да је "зверска одлука" о агресији НАТО на Србију уследила као последица за непотписивање папира, које су моћници назвали "Споразуми из Рамбујеа", иако то није ни њихов првобитни назив.

Он указује да се од учесника у том тексту налази само потпис Косова, а да од сведока фали потпис Бориса Мајорског.

"Споразум" је био фаза у спровођењу пре њега донесене одлуке да се агресијом на Србију Косово од ње одвоји, а да се у Србији збаци с власти Слободан Милошевић. Одлука је донесена у центру политичке моћи Запада, али пошто је чак за поједине

земље западног савеза била сувише окрутна...названа је врло племенито - 'хуманитарна интервенција"', пише Марковић.

Како каже, да је одлука донесена пре Рамбујеа, види се и по томе што је Запад мењао разлоге за агресију на Србију, зависно од тога који је деловао убедљивије у складу са ситуацијом - једном је то Рачак, други пут је то Рамбује.

Друга лаж је, према речима Марковића, то што је скуп у Рамбујеу назван "преговорима", иако тамо никаквих преговора није било.

"Преговори постоје када су њихови учесници у истој просторији, седе за једним столом и гледају се лицем у лице и кад пред собом имају бео лист који ће испунити текстом усаглашене садржине. У Рамбујеу ничег од овог није било", наводи Марковић.

Учесници су се, наводи Марковић, сретали само по ходницима - пуком случајношћу, а текст "споразума" добијали су у комадима, да би четири сата пре окончања конференције у Рамбујеу била достављена два кључна, која су чинила његово садржинско језгро.

Марковић оцењује да то није случајно, јер је "споразум" послужио као добра камуфлажа за одлуку донесену пре и ван Рамбујеа.

Трећа крупна лаж је да је Рамбује био "дипломатска конференција".

"Пре свега ни у једној од две делегације није било професионалног дипломате нити члана с дипломатским искуством...Нисам сигуран ни да је било професионалних дипломата ни међу неуобичајено бројним странцима који су се тискали по ходницима у Рамбујеу. Имали су га, по свој прилици, чланови 'тројке' Кристофер Хил, Волфганг Петрич и Борис Мајорски", пише Марковић.

Како каже, није ни сањао да се политика може искористити онако ниским ударцима и да на онај начин кривотвори истину, какав је то случај био у Рамбујеу.

(Танјуг-Политика)